

Nova programació expositiva

Dossier de premsa

Josep Maria De Sucre — *Activista i artista visionari*

Del 16 de setembre
al 17 de gener de 2027

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VòIART
BARCELONA

Josep Maria De Sucre

— *Activista i artista visionari*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

L'exposició de **Josep Maria de Sucre** (Barcelona, 1886–1969) reivindica, 140 anys després del seu naixement, una de les figures més singulars i injustament oblidades de la cultura catalana del segle XX. **La mostra constitueix una de les aproximacions més representatives, àmplies i diverses que s'han fet fins ara** a la figura de De Sucre, i permet redescobrir-ne la complexitat a través d'una selecció d'obres, **peces inèdites** i una important documentació que contribueix a reconstruir el seu univers artístic, intel·lectual i activista.

Pintor, poeta, assagista, traductor, crític d'art i activista cultural, Josep Maria de Sucre va desenvolupar una trajectòria polièdrica i difícil de classificar, marcada per una profunda inquietud intel·lectual, una defensa radical de la llibertat i un compromís constant amb la renovació artística. La seva figura ocupa un lloc singular en el pas de les darres expressions del Modernisme i el Noucentisme cap a les avantguardes catalanes i, posteriorment, en la reconstrucció de la modernitat artística durant la postguerra. Al llarg de més de mig segle, De Sucre va actuar com a artista, crític, promotor, mediador i orientador de diverses generacions de creadors. La seva activitat va contribuir a mantenir vius els vincles amb les avantguardes d'abans de la Guerra Civil i a facilitar-ne la transmissió a les noves generacions.

L'exposició, comissariada per **Aitor Quiney i Joan Gil Gregorio**, presenta una selecció d'obres i documentació que permet aproximar-se a les diferents facetes de l'artista i, alhora, reconstruir el context artístic i cultural en què va desenvolupar la seva activitat. La mostra incorpora també obres d'una trentena de creadors vinculats, d'una manera o altra, a l'entorn de De Sucre i a la recuperació de l'avantguarda durant la primera postguerra. En paraules dels comissaris, "l'exposició aprofundeix en l'univers d'un autèntic agitador de consciències; un home absolutament singular i una de les figures més fascinants i injustament oblidades de la nostra història cultural. La mostra presenta la selecció d'obres i documents més extensa mai exhibida, que fa justícia històrica a la figura polièdrica de Josep Maria de Sucre i proposa un viatge cronològic i temàtic que permet entendre el diàleg constant entre la seva faceta d'activista i promotor de moltes de les activitats relacionades amb l'art català de la postguerra i el seu pols lliure de pintor, que captava de forma visionària l'ànima humana".

Josep Maria de Sucre
Composició
1959
Pastel i cera sobre cartolina
66 x 50 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria De Sucre

— *Activista i artista visionari*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

El recorregut proposa així un doble relat: el de De Sucre com a activista cultural, crític i impulsor de la modernitat, i el de De Sucre com a artista, autor d'una pintura d'una extraordinària intensitat expressiva. Ambdós vessants són inseparables. La seva defensa de la llibertat, de l'autenticitat artística i de la necessitat de trobar nous camins, present en els seus escrits i en la seva activitat cultural, es converteix en la seva pintura en una recerca radical sobre la condició humana.

L'exposició permet comprendre aquesta doble dimensió a través d'obres, documents i testimonis que restitueixen la complexitat d'un personatge que va intervenir en alguns dels moments fonamentals de la cultura artística catalana del segle XX. De Sucre no només va crear una obra pròpia singular, sinó que va contribuir activament a fer possible la creació dels altres.

Josep Maria de Sucre, poeta, crític d'art i activista cultural

Josep Maria de Sucre va ser un poeta. La seva vocació literària es manifesta des de molt jove, quan comença a publicar en revistes i diaris de Barcelona. La seva formació va ser autodidacta i heterogènia, alimentada per la literatura, la filosofia, la història de l'art i els grans corrents de pensament europeus. Aquesta extensa cultura humanística serà fonamental per entendre tant la seva activitat crítica com la seva obra artística.

La seva personalitat es va formar en els ambients culturals de la Barcelona de començaments del segle XX, en contacte amb escriptors, artistes i intel·lectuals. Va participar en tertúlies i espais de debat i va mantenir relacions amb figures com Joan Salvat-Papasseit, Joaquim Torres-García, Josep Dalmau, Rafael Barradas, Federico García Lorca, Ramón Gómez de la Serna o Miguel de Unamuno, entre molts altres.

El 1912 inicia la seva activitat com a crític d'art, inicialment sota el pseudònim de Joan Pi. Des d'aquells primers textos es manifesta contrari a l'academicisme i favorable a una concepció oberta, moderna i universal de la cultura. Per a De Sucre, la crítica no consistia únicament a valorar les obres, sinó també a donar suport als artistes que buscaven nous camins.

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1961
Pastel sobre paper
64 x 44 cm
Col·lecció particular

Josep Maria De Sucre

— *Activista i artista visionari*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

Aquesta concepció de la crítica estava estretament vinculada a les seves conviccions socials i polítiques. Proper a l'anarquisme i al socialisme, defensava una idea de l'art com a expressió profunda de l'ésser humà i considerava que l'artista havia de mantenir una relació activa amb el seu temps. L'autenticitat, la llibertat i la necessitat interior de crear es convertiren en principis constants de la seva manera d'entendre l'art.

La seva activitat com a dinamitzador cultural es va desenvolupar en nombrosos àmbits. Va presidir l'Ateneu Enciclopèdic Popular, va participar en tertúlies com l'Ateneíll de l'Hospitalet i va col·laborar en nombroses publicacions. Durant la Segona República també va intervenir en projectes vinculats a l'habitatge obrer i al GATCPAC, en el marc del Comissariat de la Casa Obrera de la Generalitat de Catalunya. Aquesta activitat mostra fins a quin punt l'art, la cultura i el compromís social formaven part d'un mateix projecte per a De Sucre. La seva defensa de la modernitat no es limitava al terreny estrictament artístic, sinó que s'estenia a la societat i a la necessitat de construir espais de llibertat, debat i transformació.

Després de la Guerra Civil, aquesta activitat adquirirà una nova dimensió. En una Catalunya sotmesa a la repressió i a l'aïllament cultural, De Sucre serà un dels agents que contribuiran a mantenir viva la possibilitat d'una cultura artística moderna. La seva figura esdevindrà especialment rellevant com a pont entre els artistes vinculats al període republicà i els joves creadors que intentaven reprendre aquell impuls interromput.

El Cercle Maillol de l'Institut Francès de Barcelona

La Guerra Civil i la instauració de la dictadura franquista van provocar una ruptura profunda amb la tradició avantgardista anterior. En aquest context, l'Institut Francès de Barcelona es va convertir en un dels principals espais de contacte amb la cultura europea i en un autèntic refugi per a la vida artística i intel·lectual.

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1956
Cera sobre paper
63 x 48 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria De Sucre

— *Activista i artista visionari*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

El Cercle Maillol, fundat el 1947, va ser un dels espais fonamentals d'aquesta represa. Josep Maria de Sucre el definia com una «tertúlia d'ampla convivència d'artistes, singularment joves, de tendències diverses», que es reunien per compartir idees sobre l'evolució de l'art i trobar noves solucions per a les seves creacions.

El Cercle reunia artistes de diverses generacions i sensibilitats i va permetre recuperar una memòria artística que havia quedat interrompuda. Al seu voltant es van desenvolupar exposicions, conferències, visites a tallers i altres activitats que contribuïren a crear un espai de debat, transmissió de coneixement i intercanvi.

Especialment important va ser el sistema de beques impulsat per Pierre Deffontaines, director de l'Institut Francès de Barcelona, que permetia als artistes catalans fer estades a París. En una època en què el contacte amb l'estranger era molt difícil, aquestes beques constituïen una de les poques vies d'accés directe a les noves tendències de l'art europeu.

A partir de 1951, quan De Sucre assumeix la presidència del Cercle Maillol, la seva intervenció esdevé encara més decisiva. Fins al 1963, treballarà per consolidar aquell espai de convivència i per afavorir el contacte entre els joves artistes i les experiències artístiques internacionals.

Per a molts d'aquests creadors, De Sucre serà molt més que un crític o el president d'una associació: serà un autèntic mestre espiritual. Els animava a buscar una expressió pròpia, a confiar en la seva sensibilitat i a entendre la pintura com una experiència de llibertat. La seva influència no es basava en la imitació del seu estil, sinó en una actitud davant l'art i en la defensa d'una creació lliure i autèntica. El Cercle Maillol esdevé així un exemple especialment clar de la inseparabilitat entre l'activisme cultural de De Sucre i la seva concepció de l'art. A través d'aquest espai, com també dels Salons d'Octubre i d'altres iniciatives, va donar suport als artistes que buscaven nous camins i va contribuir a reconstruir les connexions amb la modernitat europea.

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1964
Aquarel·la sobre paper
46,5 x 31 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria De Sucre

— *Activista i artista visionari*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

La mostra amplia aquesta perspectiva amb la presència d'obres d'una trentena de creadors relacionats amb aquest entorn. D'aquesta manera, el Cercle Maillol no apareix només com un episodi de la biografia de De Sucre, sinó com un dels espais que permeten comprendre la lenta reconstrucció de la modernitat artística catalana.

Josep Maria de Sucre, de 1900 a 1936

Els primers anys del segle XX corresponen a la formació literària, intel·lectual i artística de De Sucre. Des de molt jove publica poesia i textos de caràcter social i polític en diverses revistes i diaris. El 1908 comença a treballar com a oficial criminalista als Jutjats de Barcelona, una experiència que el posarà en contacte directe amb les formes més extremes de la violència, la misèria i el patiment humà.

Aquesta experiència professional tindrà un pes important en la seva posterior mirada artística. La seva pintura, especialment els rostres que desenvoluparà a partir de la postguerra, sembla tornar una vegada i una altra a aquella dimensió interior i dolorosa de la condició humana.

Durant aquestes dècades desenvolupa també una important producció poètica i assagística. Publica obres com *Apol·noi*, *L'ocell daurat*, *Joan Maragall*, *Poema barbre de Serrallonga* o *Poemas de abril y mayo*, i participa activament en la vida literària catalana.

El 1912 inicia la crítica d'art i, a partir de 1920, la seva relació amb Josep Dalmau serà especialment significativa. Les Galeries Dalmau constituïen un dels principals espais de difusió de les avantguardes a Barcelona i De Sucre hi col·laborarà en la presentació de nombrosos artistes. La seva activitat crítica s'estendrà a publicacions com *La Gaceta Literaria*, *La Nova Revista*, *Ciutat* o *L'Opinió*. Escriurà sobre artistes com Torres-García, Barradas, García Lorca, Manolo Hugué, Josep Gausachs o Luis Garay, i participarà en la construcció d'un discurs favorable a la innovació.

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1960
Oli sobre paper adherit a tela
64 x 49 cm
Col·lecció particular

Josep Maria De Sucre

— *Activista i artista visionari*

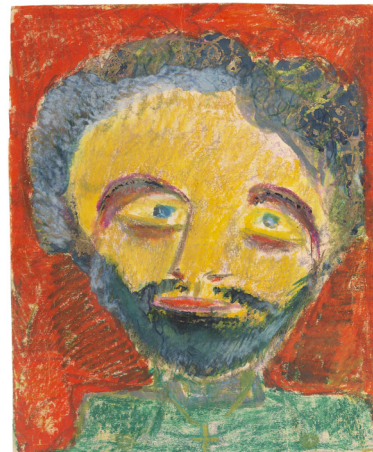
FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

També durant aquest període començarà a mostrar obra pròpia. Les primeres referències a dibuixos seus daten de 1921 i participarà en diverses exposicions col·lectives a les Galeries Dalmau. El 1928 prendrà part en una mostra d'art abstracte que provocarà un important escàndol i, el 1929, exposarà juntament amb Joan Miró i artistes vinculats al grup De Stijl.

Aquests episodis mostren que la seva activitat com a pintor i la seva tasca com a crític ja convivia abans de la Guerra Civil, encara que la pintura no ocuparà un lloc central en la seva trajectòria fins després del conflicte.

Durant la Segona República, De Sucre amplia encara més el seu compromís amb la modernització cultural. La seva participació en el Comissariat de la Casa Obrera de la Generalitat el vincula al projecte de transformació social i arquitectònica que culminarà, entre altres iniciatives, en les Cases Bloc de Sant Andreu, obra dels arquitectes del GATCPAC. La Guerra Civil interromp aquesta trajectòria i obre un llarg període de ruptura.

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1962
Cera sobre paper
53 x 42 cm

Josep Maria de Sucre, de 1941 a 1968

La postguerra serà el període en què la figura de De Sucre adquirirà una dimensió especialment significativa. En una Catalunya culturalment afeblida per la guerra, la repressió i l'exili, esdevé un dels principals defensors de la recuperació de la modernitat.

A partir dels anys quaranta reprèn progressivament la seva activitat crítica i intensifica la seva dedicació a la pintura. Participa en exposicions, escriu presentacions per a catàlegs i defensa els artistes més joves i renovadors. El 1948 impulsa els Salons d'Octubre, una de les iniciatives més importants de la represa artística catalana, i participa activament en altres plataformes de renovació.

El seu paper com a mediador es fa especialment visible en la relació amb els artistes que, des del Cercle Maillol i altres espais, intentaven reconnectar amb les avantguardes internacionals. De Sucre es converteix així en una figura de transmissió entre generacions i en un dels agents que contribueixen a mantenir viu el fil de la modernitat en un context cultural marcat per l'aïllament.

Josep Maria De Sucre

— *Activista i artista visionari*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

És precisament aquesta activitat la que permet entendre la inseparabilitat entre el seu activisme i la seva pintura. De Sucre no defensava en els seus escrits una llibertat artística que després abandonés davant del llenç. La seva pròpia obra és la continuació d'aquesta mateixa actitud: una recerca personal, lliure de convencions i centrada en allò que considerava essencial de l'experiència humana.

Paral·lelament, la seva pròpia pintura adquireix una personalitat cada vegada més definida. El rostre humà es converteix en el gran protagonista de la seva obra. Cares, màscares i retrats deixen de ser simples representacions físiques per convertir-se en espais d'exploració psicològica. Els seus rostres tenen una intensitat inquietant. Ulls desmesurats, faccions deformades i formes essencials construeixen figures que semblen emergir de la foscor. L'artista no busca reproduir la realitat exterior, sinó aproximar-se a una realitat interior: l'angoixa, la solitud, la fragilitat i el misteri de l'existència.

És en aquesta capacitat de penetrar més enllà de l'aparença on es manifesta el caràcter visionari de la seva pintura. De Sucre utilitza la figura humana per captar una realitat que no és simplement visible, sinó psicològica i espiritual. Els seus rostres es converteixen en presències que semblen revelar l'ànima dels personatges i, alhora, una condició humana universal. En aquesta pintura conflueixen múltiples referències: l'expressionisme europeu, el primitivisme, el romànic català, les màscares de cultures no occidentals i artistes que De Sucre admirava, com Paul Klee, Edvard Munch o Alexej von Jawlensky. Les ceres i el guaix sobre paper li permeten un gest directe i una gran intensitat matèrica i cromàtica. La seva evolució artística no és lineal. L'expressionisme més violent dels primers anys dona pas progressivament a composicions més estructurades, líriques i geomètriques, en què el color adquireix un protagonisme creixent. També treballa, encara que de manera més esporàdica, paisatges, motius urbans i formes abstractes.

Josep Maria de Sucre
Crit
1961
Trempe, guaix i llapis sobre cartolina
66 x 51 cm

Josep Maria De Sucre

— *Activista i artista visionari*

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

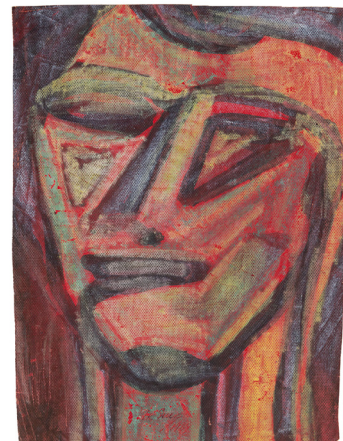
La seva obra pot ser llegida avui des d'una perspectiva contemporània i permet establir afinitats amb alguns plantejaments que posteriorment desenvoluparien els corrents neoexpressionistes, especialment pel que fa a la intensitat gestual i a la voluntat d'explorar la subjectivitat a través de la figura humana. Més que una anticipació directa, aquesta lectura posa de manifest la vigència d'una pintura que sempre va situar l'experiència interior al centre.

Un figura polièdrica

Malgrat la seva intensa activitat i influència, el reconeixement de De Sucre com a pintor va ser tardà i limitat. Va exposar individualment per primera vegada el 1949 i, posteriorment, a l'Institut Francès, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona, l'Ateneo de Madrid i la Sala Gaspar, on va presentar la seva darrera exposició individual en vida el 1964. Durant els anys seixanta va rebre alguns reconeixements, com el Premi Juan Gris de Pintura, però va continuar vivint en una situació de precarietat. Aquesta distància entre la seva influència i el seu reconeixement explica la voluntat de l'exposició de recuperar-lo des d'una perspectiva àmplia, no només com a pintor, sinó com a figura essencial en la reconstrucció de la modernitat artística catalana.

La selecció d'obres, **peces inèdites** i documents, juntament amb la presència de creadors vinculats al seu entorn, permet reconstruir aquesta xarxa d'artistes, crítics i iniciatives que van contribuir a la recuperació de l'avantguarda durant la postguerra.

El documental dirigit per Joan Francesc de Lasa el 1964 ofereix un testimoni excepcional dels darrers anys de l'artista. La projecció al final de l'exposició permet completar el recorregut amb una mirada més íntima sobre De Sucre i apropar el visitant a la persona que hi havia darrere del poeta, el crític, el promotor cultural i el pintor.

Josep Maria de Sucre
Tête chromatique
1949
Cera sobre paper
28 x 21 cm

Josep Maria De Sucre

— *Activista i artista visionari*

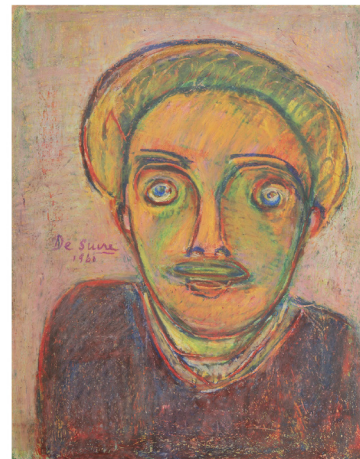
FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA

Josep Maria de Sucre va morir el 1969 sense haver assolit el reconeixement que correspondria a una trajectòria tan extensa i compromesa, però la seva influència va quedar inscrita en diverses generacions d'artistes i en la reconstrucció de la modernitat catalana. L'exposició reivindica així una figura que, en un context marcat per la repressió i l'aïllament, va entendre la defensa de la llibertat artística com una forma d'activisme cultural.

A través del Cercle Maillol, dels Salons d'Octubre i d'altres iniciatives, De Sucre va donar suport als creadors que buscaven nous camins i va contribuir a mantenir els vincles amb les avantguardes europees. La seva pintura és inseparable d'aquesta actitud: els rostres i les figures que protagonitzen la seva obra esdevenen una exploració de la dimensió interior de l'ésser humà i expressen, amb una intensitat visionària, l'angoixa, la fragilitat i el misteri de l'existència.

Redescobrir Josep Maria de Sucre significa, per tant, recuperar no només un artista singular, sinó també un activista cultural que va actuar durant dècades com a pont entre artistes, generacions i cultures. Poeta, crític, promotor i pintor, va fer de la llibertat una actitud vital i artística i va contribuir decisivament a mantenir oberta la possibilitat d'una cultura catalana moderna, lliure i connectada amb el món.

Josep Maria de Sucre
Cap
1960
Cera sobre paper
60 x 52 cm

Obres en exposició

Ernest Maragall
Retrat del pintor Josep M. de Sucre
c. 1927
Bronze
28 x 18 x 19,5 cm
Museu Nacional d'Art de Catalunya,
Barcelona

Josep Maria de Sucre
Retrat de Josep Maria Garcia-Llort
1949
Guaix sobre paper
20,5 x 15 cm
Família Garcia-Llort

Fèlix Albajes
Retrat de Josep Maria de Sucre
1951
Pastel i cera sobre paper
23 x 16 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Lluís Trepà
Retrat de Josep Maria de Sucre
1967
Oli sobre tela
65 x 50 cm
Hereus de Lluís Trepà

Josep Maria de Sucre
Angoisse au XXème siècle
1942
Cera i tinta sobre cartolina
33 x 23,5 cm
Col·lecció MACBA. Dipòsit de la
Generalitat de Catalunya. Col·lecció
Nacional d'Art. Antiga Col·lecció
Salvador Riera

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1947
Cera sobre paper
22,5 x 13,5 cm
Artur Ramon Art, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Tête chromatique
1949
Cera sobre paper
28 x 21 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Constructivisme
Sense data
Cera sobre paper
63,5 x 49 cm
Col·lecció particular, Barcelona

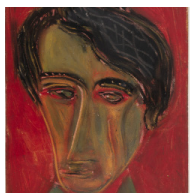

Josep Maria de Sucre
Cromàtic
1952
Cera sobre paper
33 x 24 cm
Espai Subirachs

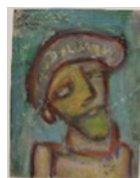

Josep Maria de Sucre
Figura per al Saló del Jazz
1952
Tinta i guaix sobre paper
33 x 21 cm
Col·lecció particular

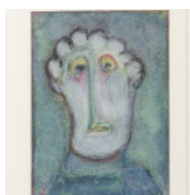
Obres en exposició

Josep Maria de Sucre
Sartrieri
1952
Cera sobre cartró
34 x 24 cm
Ajuntament de Girona. Col·lecció

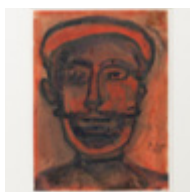
Josep Maria de Sucre
Homenatge a Josep Dalmau
1952
Cera sobre paper
31 x 23,5 cm
Museu Abelló, Mollet del Vallès

Josep Maria de Sucre
Rostre
1952
Cera sobre paper
17 x 11,5 cm
Col·lecció particular

Josep Maria de Sucre
Retrat del pintor Joan Abelló
1953
Cera sobre cartró
33 x 23,7 cm
Museu Abelló, Mollet del Vallès

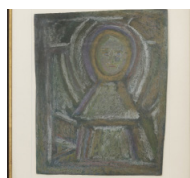
Josep Maria de Sucre
Sense títol
1953
Cera sobre paper
21 x 16 cm
Col·lecció particular

Josep Maria de Sucre
Personatges
1955
Cera, grafit i tinta sobre paper
44,5 x 36,5 cm
Col·lecció MACBA. Dipòsit de la
Generalitat de Catalunya. Col·lecció
Nacional d'Art. Antiga Col·lecció
Salvador Riera

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1954
Cera sobre paper
37 x 30 cm
Col·lecció particular, Barcelona

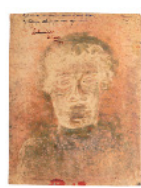
Josep Maria de Sucre
Imatge en popular
1956
Cera sobre cartolina
44 x 35 cm
Col·lecció particular

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1956
Cera sobre paper
63 x 48 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Retrat de la meva germana
1956
Cera sobre paper
65 x 50 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Estampa de negre amb els ulls blaus
1956
Cera sobre paper
65 x 50 cm
Col·lecció particular, Barcelona

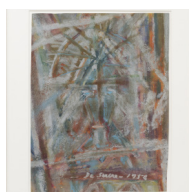

Josep Maria de Sucre
Guitarra
1956
Tècnica mixta sobre fusta
66 x 19 cm
Museu Abelló, Mollet del Vallès

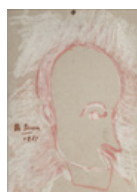
Obres en exposició

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1956
Tècnica mixta sobre paper
54 x 41 cm
Col·lecció Bassat

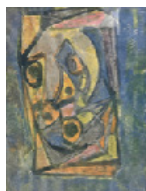
Josep Maria de Sucre
Sense títol
1958
Cera sobre paper
46 x 35 cm
Col·lecció particular

Josep Maria de Sucre
Jaume Sabartés
1958
Pastel i cera sobre paper
36 x 24 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Rostre
c. 1959
Oli sobre taula
70 x 47 cm
Col·lecció Bassat

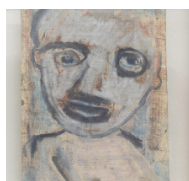
Josep Maria de Sucre
Composició
1959
Pastel i cera sobre cartolina
66 x 50 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Roca-Sastre
Personatge darrera d'una finestra
1959
Cera sobre paper
54,5 x 46,3 cm
Col·lecció particular

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1959
Cera sobre paper
65 x 50 cm
Col·lecció Galeria Joan Gaspar

Josep Maria de Sucre
Home
c. 1960
Cera sobre paper
16,5 x 11 cm
Col·lecció particular

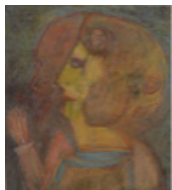

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1960
Cera sobre paper
65 x 50 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Cap
1960
Cera sobre paper
60 x 52 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Obres en exposició

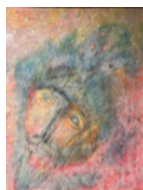
Josep Maria de Sucre
Dues figures
1960
Cera sobre paper
51 x 44 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1960
Cera sobre paper
65 x 50 cm
Col·lecció Galeria Joan Gaspar

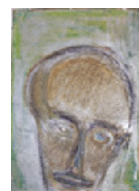
Josep Maria de Sucre
Songe
1960
Cera sobre paper
53 x 40 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
L'escarni de Crist
1960
Pastel i cera sobre paper
60 x 52 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1960
Cera sobre paper
65 x 50 cm
Col·lecció Galeria Joan Gaspar

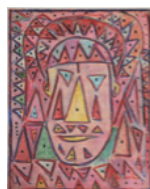
Josep Maria de Sucre
Rostre (Autoretrat)
1960
Cera sobre paper
50,5 x 35,5 cm
Col·lecció particular

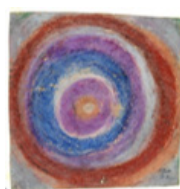
Josep Maria de Sucre
Sense títol
1960
Oli sobre paper adherit a tela
64 x 49 cm
Col·lecció particular

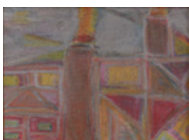
Josep Maria de Sucre
Sense títol
Sense data
Llapis i cera sobre paper
44,2 x 32 cm
Col·lecció privada, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1960
Llapis i cera sobre paper
65 x 50,5 cm
Col·lecció privada, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Astral
1960
Cera sobre paper
33,4 x 33,2 cm
Col·lecció Bassat

Josep Maria de Sucre
Sense títol
Sense data
Cera sobre paper adherit a fusta
42,5 x 58,5 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Sense títol
Sense data
Pastel sobre paper
65 x 50 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Obres en exposició

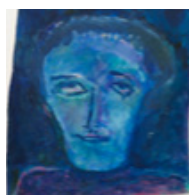
Josep Maria de Sucre
Tres figures
1961
Clarió sobre paper
70 x 100 cm
Col·lecció particular

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1961
Oli sobre tela
100 x 70 cm
Cercle Artístic de Sant Lluç

Josep Maria de Sucre
Cara
1961
Cera sobre paper
64,5 x 50 cm
Col·lecció Museu de Valls. Donació
Dr. Estil·las

Josep Maria de Sucre
Sense títol
Sense data
Cera sobre cartolina
46 x 44 cm
Col·lecció particular

Josep Maria de Sucre
Dona en blau
1961
Cera sobre cartró
25 x 35 cm
Ajuntament de Girona. Col·lecció

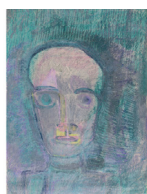
Josep Maria de Sucre
Sense títol
1961
Cera sobre paper
65 x 50 cm
Col·lecció Josep Maria Joan Rosa

Josep Maria de Sucre
Crit
1961
Trepç, guaix i llapis sobre cartolina
66 x 51 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1961
Pastel sobre paper
64 x 44 cm
Col·lecció particular

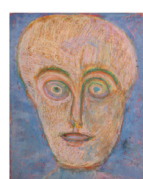
Josep Maria de Sucre
Autoretrat
1961
Cera sobre paper
100 x 70 cm
Galeria Joan Oliva, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Triangle
1962
Cera sobre cartolina
65 x 50 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1962
Cera sobre paper
53 x 42 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1962
Cera sobre paper
59 x 50 cm
Col·lecció Josep Maria Joan Rosa

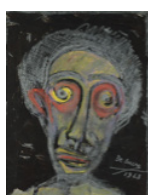
Obres en exposició

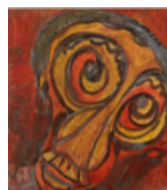
Josep Maria de Sucre
Sense títol
1962
Cera sobre paper
42 x 28 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Titirimundi
c. 1963
Pintura de cera sobre fusta
47 x 63 cm
Col·lecció La Mirada Ingenua

Josep Maria de Sucre
Rostre expressionista amb grisos
1963
Aquarel·la, tinta i cera sobre paper
64,3 x 49,5 cm
Col·lecció MACBA. Dipòsit de la Generalitat de Catalunya. Col·lecció Nacional d'Art. Antiga Col·lecció Salvador Riera

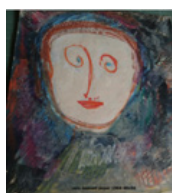
Josep Maria de Sucre
Rostre
1963
Aquarel·la, tinta i cera sobre paper
56,5 x 50 cm
Col·lecció MACBA. Dipòsit de la Generalitat de Catalunya. Col·lecció Nacional d'Art. Antiga Col·lecció Salvador Riera

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1964
Aquarel·la sobre paper
46,5 x 31 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1964
Cera sobre paper
43 x 36 cm
Galeria Joan Oliva, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1964
Cera sobre paper
56 x 48 cm
Col·lecció Josep Maria Joan Rosa

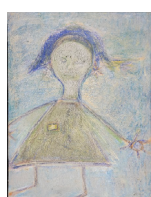
Josep Maria de Sucre
Sense títol
1964
Cera sobre paper
36 x 30 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1964
Tinta sobre paper
53 x 44 cm
Col·lecció Josep Maria Joan Rosa

Josep Maria de Sucre
Retrat de dona
1964
Cera sobre paper
54,5 x 48,4 cm
Col·lecció particular

Josep Maria de Sucre
Pintura
1964
Pintura de cera sobre fusta
96 x 72 cm
Col·lecció Museu de Granollers

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1965
Tinta xinesa sobre paper
68 x 46,5 cm
Col·lecció Museu de Valls. Donació Daniel Giralt-Miracle

Obres en exposició

Josep Maria de Sucre
Retrat d'home
1965
Tècnica mixta sobre paper
53 x 43 cm
Museu Abelló, Mollet del Vallès

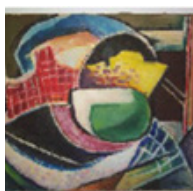
Josep Maria de Sucre
Rostre
1965
Pintura sobre paper
70 x 48 cm
Col·lecció Museu de Valls. Donació
Daniel Giralt-Miracle

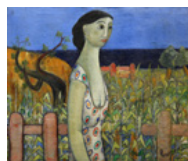
Josep Maria de Sucre
Rostre
1965
Pintura sobre paper
66 x 46 cm
Col·lecció Museu de Valls. Donació
Daniel Giralt-Miracle

Josep Maria de Sucre
Sense títol
1965
Cera sobre paper
47 x 68 cm
Col·lecció particular

Marc Aleu
Sense títol
Sense data
Oli sobre tela
38,5 x 45,8 cm
Ajuntament de Girona. Fundació
Margarita Marsà

Maria Rosa Barrera
Noia
c. 1955
Oli sobre tela
46 x 54,5 cm
Foment d'Obra Artística Riu Ser-
ra-Barrera

Francesc Boadella
Nu femení
1950
Guix
39 x 15 x 14 cm
Col·lecció particular

Esther Boix
Figura masculina
1956
Oli sobre tela
61 x 46 cm
Ajuntament de Sabadell. Museu d'Art
de Sabadell

Modest Cuixart
Suite Bienal São Paulo
1959
Emulsió de làtex amb pols metàl·lica i
oli sobre tela
92,5 x 73 cm
Fundació Vila Casas

Jordi Curós
El noi del gos
1953
Oli sobre tàblex
86 x 66 cm
Col·lecció Museu de Valls. Donació Dr.
Estil·las

Obres en exposició

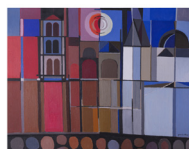
Agustí Español Viñas
Sense títol
1958
Tècnica mixta i matèria sobre fusta
50 x 70 cm
Col·lecció particular, Barcelona

J. Fín
Sense títol
Sense data
Oli sobre tela
70 x 150 cm
Col·lecció Bassat

Francesc Fornells-Pla
Sense títol
1950
Oli sobre tela
92 x 73 cm
Fundació Fornells-Pla i Conxa Sisquella

Josep Maria Garcia-Llort
Cityscape
1959
Oli sobre tela
90,5 x 118 cm
Família Garcia-Llort

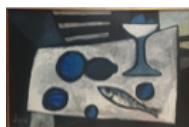
Maria Girona
Sense títol
1956
Oli sobre tela
73 x 92 cm
Col·lecció Bassat

Antoni Guansé
Retrat de l'escultor Julià Riu Serra al
seu taller
c. 1952
Oli sobre tela
91 x 73 cm
Foment d'Obra Artística Riu Serra-Barrera

Josep Guinovart
Sense títol (Família)
1952
Oli sobre fusta
156 x 51 cm
Col·lecció Bassat

Jordi Mercadé
Natura morta
1950
Oli sobre tela
65 x 100 cm
Col·lecció Museu de Valls

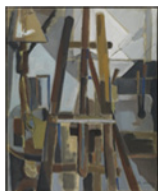

August Puig Bosch
Jeu de guerre. De la sèrie "Jeu de guerre", núm. 5
1948
Oli sobre tela
162 x 130 cm
Museu de l'Empordà

Leonci Quera i Tísner
Sense títol (Abstracció)
1962-1964
Ferro
84 x 58,5 x 19 cm
Museu de la Garrotxa, Olot

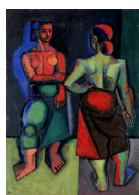
Obres en exposició

Albert Ràfols-Casamada
L'estudi
1955
Oli sobre tela
102 x 99,7 cm
Col·lecció Bassat

Julià Riu Serra
Somiosa III
c. 1952
Pedra de Montjuïc
32 x 42 x 20 cm
Foment d'Obra Artística Riu Serra-Barrera

Josep Roca-Sastre
Dues figures dempeus
1947
Oli sobre tela
116 x 81 cm
Galeria Marc Domènech, Barcelona

Ramon Rogent
Dues noies
1957
Oli sobre fullola
73 x 50 cm
Col·lecció Museu de Valls. Donació Dr. Estil·las

Josep Maria Subirachs
Moisès
1953
Bronze
70 x 27 x 47 cm
Artur Ramon Art, Barcelona

Àlvar Suñol
Sense títol
1958
Oli sobre tela
160 x 65 cm
Col·lecció particular, Barcelona

Santí Surós
El Crist de Tossa
c. 1950
Oli sobre tela
100 x 81 cm
Fundació Marsà, Barcelona

Antoni Tàpies
Sense títol
1950
Oli sobre paper
46 x 66 cm
Museu de Valls. Col·lecció Francesc Català-Roca

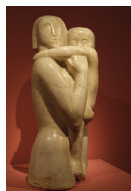

Joan Josep Tharrats
Maculatura
1955
Tècnica mixta sobre paper
49 x 68 cm
Fundació Vila Casas

Francesc Todó Garcia
Bicicletes
1958
Oli sobre tela
120 x 60 cm
Col·lecció particular

Obres en exposició

Francesc Torres Monsó
Maternitat
1953-1954
Alabastre
80 x 39 x 33 cm
Ajuntament de Girona

Per a més informació podeu contactar amb el departament de premsa i comunicació

Neus Pérez Garcia
nperez@fundaciovilacasas.org
616.997.941

Descàrrega d'imatges via web: www.fundaciovilacasas.com/ca/documents-premsa
Usuari: premsa
Contrasenya: premsa2026

FUNDACIÓ VILA CASAS

www.fundaciovilacasas.com

ESPAIS
VoLART
BARCELONA

Espais Volart

Ausiàs Marc, 20-22
08010 Barcelona
+34 93 481 79 85
volart@fundaciovilacasas.com

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Museu Can Framis

Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
+34 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Museu Can Mario

Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
+34 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Museu Palau Solterra

Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
+34 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com